

şairliği ile çocuk kitapları arasında ilişki kurulması da o denli önemli ve zorunludur. Bunun en tipik örneği yukarıda sözünü ettiğimiz "Ağaçkakanlar" kitabıdır. Yazarın "ferdin kader önündeki durumu" olarak açıkladığı ana düşünce aynı zamanda kendi hayatıdır. Burada şiirinin ilk döneminde öne çıkan baba-oğul çatışması ile "Ağaçkakanlar" arasındaki benzerlik üzerinde durmak gerekir. Ebubekir Eroğlu, sözünü ettiğim baba-oğul çatışmasını "İşaret Çocukları"ndaki anahtar ödevi" gören sözcükleri "baba, anne, ev, çocuk ve bunların çevresinde oluşan imgeler"e yaslanarak açıklar.*

Cahit Zarifoğlu'ndaki baba-oğul çatışmasını, "anahtar ödevi" üstlenen sözcüklerle açıklamak mümkün olduğu gibi baba trajedisinin bittiğini ilân ettiği "Ağaçkakanlar"ı da buradan hareketle çözümlenmek mümkündür. Ancak psikolojik ve psikoanalitik yönden ne şiiri ne de çocuk kitapları henüz incelenmediği için baba ile çatışmanın ve "kadına sığınışın" bitiş noktaları açıklanmaya muhtaçtır. Yazar, baba-oğul çatışmasının biteceğinin işaretini rüyâ anlatımı ile verir. Amacı çocukluğundan bu yana ona acı veren sarnıcı ebediyen kapatmaktır. Âlim Kahraman bu durumu, "evi terkeden ve babayla çatışan oğul kişiliğini önce rüyâların derinliğine, sonra da gerçeklik düzleminin büsbütün dışına itmek biçiminde yorumlar.**

Cahit Zarifoğlu'nun baba-oğul çatışmasının sona ermesinde en belirleyici olan ise onun baba olmasıdır. Çocukları ile tekrar çocukluğa geri dönüşü ve kendi trajedisini çocuklarının yaşamaması için çatışmadan kendini uzaklaştırmak isteği baskın çıkar. Bu ise şairin ev'e dönüş sürecini hızlandırır.

"Kolay mı / Çocukla konuşmak". Cahit Zarifoğlu, hem kendine hem de çocuk yazarlığına-şairliğine soyunanlara bu yakıcı soruyu hatırlatmış gibiydi. Belki de bu yüzden "çocuk şiirleri" hem işaret, hem soru, hem de cevap gibidir. "Gülücük" ve "Ağaç Okul" da çocuğun gözünden konuşmasının nedeni de budur. Bu yüzden "Gülücük" ve "Ağaç Okul"daki "çocuk şiirleri" Cahit Zarifoğlu şiirinin özel bir alanı kabul edilmelidir. Gizemciliği, iç sezgileri ve ilhamı dışta tutan bu kısa şiir-öykü anlatımlarında egemen olan çocuk bakışı, çocuktan çok yetişkinlerin aklına yöneliktir. Şair, çocuğa hitap eden bir renk tutturamayışını ise "klasik anlamda bir çocuk edebiyatı yazarı" olmadığını kabul ederek açıklamıştı. Daha önce de belirttiğim gibi "Gülücük" ve "Ağaç Okul" pedagojik çocuk dili dizgesine en yakın çocuk kitaplarıdır. Ancak "Ağaç Okul" çıkırtkan çocuk şiirlerinden oluşan politik bir çocuk kitabıdır.

Özetlemek gerekirse, Cahit Zarifoğlu'nun çocuk yazarlığı, hem çocukta kendini açıklayan, hem de çocukta kendini gerçekleştiren bir yazarlık tercihidir. Çocuk kitapları, şair bakışının yansıdığı, zekice yazılmış, önce yetişkinlerin çocukluğuna yönelik kitaplardır.

Cahit Zarifoğlu başından beri bunun farkında: "Kolay mı / Çocukla konuşmak".

* Yönelişler, Eylül 1981, yıl I, sayı 6

** Edebiyatın Saklı Dili, Âlim Kahraman, İz Yayıncılık, İstanbul 2001, s. 50

* Virgül, Haziran 2003, sayı 63